

Въ моето село.

Озовахъ се прѣзъ февруари въ Жеравна. Обичамъ да си отпочивамъ тамъ, въ Балкана, далечъ отъ шумъ и дрязги. Но сега Балкана е покритъ съ снѣгъ, а селото е одрипавѣло, като изпадналь германецъ. Праздни кѫщи колкото щешъ; въ повечето сѫ старци, жени и дѣца; само тукъ-тамъ се мѣркатъ млади мѫже. Стариятъ поминъкъ на нѣкогашнитѣ добруджански овчари и балкански абаджии, западна, а къмъ новъ поминъкъ мѫжно се нагаждатъ нашиенци: тѣ прѣдпочитатъ да вършатъ най-тежки работи по гурбетликъ, но не и въ родното си село, кѫдѣто всѣки иска да мине за аристократъ. Фудули. А селото има обширни земи, пасища и гори, които могатъ да дадатъ добъръ поминникъ. Но за това сѫ потрѣбни капитали. А сега е врѣмето на борба противъ капитала. И жеравненци, които бѣдствуватъ въ бездѣлие именно поради липса на капитали, ставатъ комунисти, за да се борятъ противъ...

— Несѫществуващиятъ капиталъ!

И плащатъ данъкъ на дивотията

Двѣ нови работи сѫ въведени: тютюнъ и килими. Тютюнъ се сѣе отъ 3—4 години и дава отлични резултати. По качество жеравненския тютюнъ е отличенъ. Отъ ланската реколта има 22 хил. кгр., но... нѣма купувачи. А жеравненци тѣнко прѣдатъ:

— Ако не продадемъ тютюна, — думатъ, — не ще можемъ да сѣемъ!

А би трябало да сѣятъ, защото тютюнътъ имъ е отченъ.

За килими е откритъ курсъ отъ Бургазката търговска камара. Г-нъ Балевъ, ржководителъ на курса, бѣ любезенъ да ме разведе въ двѣтѣ работилници. Изработватъ се килими котленски типъ и персийски. И еднитѣ и другитѣ сѫ много хубави, но скжички, поради скжпотията на вълната. Курсътъ е подготвилъ сржни работнички, но кѫдѣ ще работятъ тѣ, ако не се откриѣ работилница за килими? Капиталъ трѣбва, а ние викаме:

— Долу капитала!